eZine

of Modern Texts in Translation

Nr 218 **25 octombrie 2021**

Bloodaxe Poet

Rita Ann Higgins

Poeme şi interviu, traduse în limba română de absolventa MTTLC

Bianca Andreea Ioniță

MTTLC – Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan
Universitatea din Bucureşti

ISSN 1842-9149

© **Mttlc** http://revista.mttlc.ro/

Director: **Lidia Vianu**

Redactor: **Silvia Petrescu**

Corectură: **Silvia Petrescu**

Postare şi publicitate: **Cristian Vîjea**

Pentru sugestii: lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poeme și interviu
cu poeta

Rita Ann Higgins

traduse în limba română de
absolventa MTTLC

Bianca Andreea Ioniță

Cuprins

Povara dovezii p. 4
Unii oameni p. 6
(pentru Eoin)
O rachetă teribilă p. 8
Nepoții p. 10
Lambă și uluc p. 11
(pentru C)
Este Platonic p. 12
Nimeni nu l-a pomenit pe tinichigiu p. 13
(pentru Pat Mackey)
Irlanda e o mamă a schimbărilor p. 14
Ademenitoarea Lottie Kelly p. 16
Omul cu pătura p. 17
Genele perfecte p. 18
Vinovat p. 19
Părul său sfruntat p. 20
Fantoma p. 21
Întunericul p. 22
TD la postul de radio local despre cheltuieli p. 26
Houdini p. 29
Destinele p. 30
Dansatorul lasciv p. 31
Aproape căzând p. 32
Promisiunea p. 34
Hasta Libido Baby p. 35
Sfârșitul unei plimbări gratis p. 36
Ia ghici p. 37
Mahmurelile niciodată nu l-au doborât p. 38
Poezia nu plătește p. 40
Mona p. 42
Trântit pe spate p. 44
Totul este din cauză că suntem clasa muncitoare p. 45
(pentru Mihail A.)

Vechiul soldat p. 47
Am fost la școală cu tine p. 48
O dată la două duminici p. 50
Punct terminus p. 51
Răzbunarea Philomenei p. 52
Misoginul p. 54
Lumina lunii p. 55
Îndoieli p. 57
Invadatorul spațial p. 62
New York p. 64
Puterea rugăciunii p. 65
Cumpărături substanțiale p. 68
Taximetristul știe p. 69
Pater p. 70
Mamă și fiu p. 71
(după Aleksander Sokurov)
Îmbătrânind p. 73
(pentru Marion Mynihan)
Fii cineva p. 74
Stilul lui DiMaggio p. 75
Caverna p. 76
Crusoe p. 77
Fapta p. 78

4

Povara dovezii

Vrei te rog un bilet, cu îngăduințe.
Ce ești, șomer sau de neangajat?
Pot să-ți văd carnetul de șomer?
Îmi pare rău că pare că l-ai rătăcit.
Ei bine, îmi pare rău și mie, am nevoie de dovadă,
doar pentru că stai acolo în fața mea
ud și picurând și strănutând
nu înseamnă că primești îngăduințe, pungașule.

Acum pleacă și obține dovadă
cum că ești om corect, dar șomer
și întoarce-te și arată-mi dovada aia
și apoi îți voi da biletul
cu doi euro mai ieftin
și să-ți ștergi nasul, hahaleră smiorcăită.

Cu siguranță că l-ai uitat,
dar am putea face noi o excepție de data asta?

Aici este sala Black Box[1]
Aici se ține o piesă de teatru la Abbey[2]
noi nu servim ceai
noi nu facem tărăboi
(dacă nu este în scenariu)
noi nu facem excepții,
noi luăm decizii
ca să respectem legea privind îngăduințele

Cine îi va plăti lui Mark O'Rowe[3]
pentru toate violurile și furiile

---

[1] nume de sală la Abbey
[2] Teatrul Național din Irlanda
[3] scriitor irlandez

dacă te lăsăm să intri fără dovadă?

Sfatul meu pentru tine, tu pungașule:
du-te acasă și găsește dovada,
asta dacă ai o casă,
de unde stau acum
pare că te-ai potrivi cu ușurință
în interiorul unui cocean.
Ai grijă cu gura ta de corcitură,
verifică pisicile Melaka,
verifică caneaua lui Daideo
dar obține dovada,
apoi revino și bucură-te de spectacol.

6

Unii oameni
(pentru Eoin)

Unii oameni știu cum e,

să fii numită târfă în fața propriilor copii
să n-ai bani pentru chirie
să n-ai bani pentru lumină
să n-ai bani pentru manuale
să aștepți în sălile de așteptare pline de fum ale Asistenței Sociale
să aștepți doi ani să îți fie consultat un dinte
să aștepți încă doi ani pentru a avea un dinte scos (același dinte)
să fii pe jumătate strangulat de venele varicoase, dar
să fii
al-198-lea pe lista
să vorbești la o banană despre cum să găsești un loc de muncă
să vorbești la o banană visând căutarea unui loc de muncă
să nu mai lucrezi
să nu mai ai bani
să nu mai fii la modă
să nu mai ai prieteni
să te aștepți la tipul Vincent de Paul
să fii în spațiu pentru lăptar
(îmi pare rău, mami nu este azi, s-a dus pe Marte pentru weekend)
să fii în Puerto Rico săptămâna asta pentru plăpumar
să fii în Puerto Rico săptămâna viitoare pentru plăpumar
să fii mort pentru omul cu cărbune
(îmi pare rău, mama a murit în somn,
supradozaj de cărbune
în ceainic)
să fii inconștient în spital pentru tipul cu chiria
(secția Sfântul Iuda la etajul 4)
să fii de mâna a doua
să fii clasa inferioară
să nu fii nicio clasă

7

să fii desconsiderat
să fii călcat în picioare
să fii călcat pe nervi
să fii batjocorit

iar alte persoane nu știu.

8

O rachetă teribilă

Pe timpul iernii
noi nu aprindem focul în fiecare zi,
trei zile pe săptămână maximum
mereu într-o sâmbătă seara, totuși.

Eu și copiii stăm în jurul focului
și cântăm, gemenii bat din palme,
ei se joacă Baker's Man
ne simțim bine,
cu excepția lui „Justin[4]".
Aproape că îl aveam în taxi
de aceea l-am numit „Justin".

Acum are paisprezece ani, e mereu furios.
„Care e rostul să vă uitați la foc precum idioții,
ce dracu aveți?", spune el.

Apoi totul scapă din frâu
Nu permit limbajul vulgar,
Nu i-am educat așa,
apoi gemenii încep să zbiere
și nu pot să îi fac să tacă.
Cel mai mare începe primul,
el s-a născut cu zece secunde înaintea lui Paul.
Îi spun lui Petru: „Dacă nu închizi
gura aia, te strâng de gât."
Apoi începe Paul,
are plămânii ca o țeavă de eșapament spartă.
Anul trecut, când lucrurile
au fost mai liniștite
am ars dulapul tatălui lor.
Ne-am despărțit cu doi ani în urmă,

[4] în poem se face un joc de cuvinte pentru „just in the taxi", însemnând „chiar în taxi"

ne-am despărțit pe căi amiabile totuși.
Eu nu am putut ținti
Și el nu putea să rateze.

Copiii au crezut că este un răcnet
când am luat securea spre șifonier
în ziua de Crăciun.

Nu era mai nimic în el oricum,
doar câteva tricouri de-ale lui
Am uitat să le pun în mașină de tocat,
documente vechi pe care pisica a fătat puii
și o rachetă de tenis ruptă.

Acea rachetă a provocat mai mult probleme;
într-o zi nimeni nu a vrut-o,
a doua zi, toți au vrut-o.
Am terminat aruncând-o în foc.

A pârâit precum slănina.

10

Nepoții

Nu este posibil în acest moment
una dintre fiice îmi spune.
Cu Seamus care încă jefuiește bănci
Și izbind mașinile de jandarmi atunci când devine emoțional
într-o zi de vineri, fără pește, în februarie.

Poate cealaltă fiică ar putea livra.
Ea nu crede, nu în momentul de față oricum
în timp ce Thomas mai are încă câteva tatuaje să își facă,
pentru a acoperi eventualele semne care ar putea să îl asocieze pe el cu noi – restul.

Doar un bombardier B52 zboară peste tot
în drumul lui venind de la Shannon
pentru a face o prăpastie în genealogia unei națiuni.

Umbra pe care o plasează asupra tuturor noțiunilor e clară
și pentru o împărțire a unui al doilea ajutor
el juxtapune ordinea de ciocnire.
Acum, spărgătorii de bănci și tatuatorii
au la fel de mult sau de puțin de suportat
precum au papii și părinții
iar nepoții devin o altă rostire pustie
imposibil de pronunțat.

11

Lambă și uluc
(pentru C)

Privirea
era de dor
era păcătoasă
era durabilă.

Sărutul
era delicios
era leneș
era voluptos.

Ea se îndepărtă
era zăpacită
era destrăbălată
era udă.

12

Este Platonic

Platonic ochiul meu,

Tânjesc
după plinătatea
limbii tale
ce mă fac
să izbucnesc în
plăcere după plăcere
după lăsarea serii,

îmbătându-mi toate visele.

13

Nimeni nu l-a pomenit pe tinichigiu
(pentru Pat Mackey)

Ne-am întâlnit cu ministrul,
i-am dat chifle, i-am admirat costumul.
Trupa a cântat, cu toții am aplaudat.

Nimeni nu l-a pomenit pe tinichigiu;
ale cărui ore peste program au fost tăiate
ale cărui ore sub program au fost tăiate
al cărui breton a fost tăiat
ale cărui șireturi au fost tăiate
a cărui slujbă a fost pierdută.

Noi am căutat slujba lui
dar ea dispăruse.
Unul dintre noi ar fi trebuit să spună:

Hei Domnule ministru, ne place costumul tău
ia o chiflă, unde sunt slujbele noastre?
Dar nu avea sens,
el venise pentru o sesiune de mâncat chifle
nu pentru o sesiune de căutat slujbe.

Avea mâinile legate.
Limba lui era lașă.

14

Irlanda e o mamă a schimbărilor

Nu arunca franzelele
cu tot cu mâncarea mamă.
Nu contează atât de mult faptul că eziți de doua ori
ci faptul că ei te iau ca fiind la dublu.
Și unde a dispărut toți ai lui Nelly?
și au plecat toți ai lui Missus Kellys?
S-ar putea să fi avut
Cel mai curat pas pe strada ta
dar și ce dacă mamă
în zilele noastre nu pasul,
ci kilometrii parcurși sunt cei care contează.

Între timp Talibanii din Bally Bane
se luptă în acel joc de fotbal.
Ei îi vor face pe toți bădăranii locali
să aibă un sens mai profund decât îl pot duce.
Și apoi se va produce ceva de speriat –
ca într-un craniu crăpat pentru problemele tale.
Aceștia nu fac doar să unescă, sunt și fără vlagă,
fii tăi sunt în retragere mamă.

Înainte de asta mamă,
fii tăi erau Zei ai acelui lucru puternic.
Zeii șorțului mamă.
Puteau mânca un cal și adesea au făcut-o
cu ajutorul tău mamă.
Chiar și Tim, care are o centură neagră în somnambulism
și pe linia de plutire, nu ar putea să aprindă o țigară,
cu atât mai puțin căpițele umede de dorință,
chiar și el poate să observe, Irlanda este o mamă a schimbărilor.
Ascultă de Tim cel cu centura neagră mamă.

Când dau buzna pe terenul de sport

15

ca niște Zei Namibieni
fetele localnice se udă.
Ele spun în grabă: Oh – Doamne, Oh – Doamne!

Nu este bine pentru fii tăi mamă,
care susțin că au inventat totul
de la urechelnițe la mingea pentru aruncări.
Obișnuiau să prindă șoldurile Cynthiei
privind în ochii ei și spunându-i
Sunt Johnny, vino mai încolo, iubește-mă.

Acum Zeii Namibieni și Talibanii din Bally Bane
aduc localnicii țărani
la simțurile lor amenințătoare
și marchează mai multe goluri decât Cú Chulainn.
Irlanda este o mamă a schimbărilor
spune-ți ție, spune-le fiilor tăi.

16

Ademenitoarea Lottie Kelly

Am văzut cum erai
când îi scriai lui mesaje pe telefon
în stația de autobuz – într-un fel timid.

Ghiozdanul tău de școală aruncat pe-acolo
felul în care m-ai aruncat – într-un fel neglijent.
Rezemându-te pe spate, folosindu-te de adăpostul stației de autobuz
modul în care m-ai folosit – într-un fel neîngrijit.

Și când autobuzul a venit
ți-ai aruncat coama pe spate
felul în care m-ai aruncat – într-un fel nesimțit
Ochii tai de taur în lungi striații legate
peste cămașa ta albă – într-un fel suculentă.
Fusta ta pliată mai scurtă ca un sughiț – într-un fel woaw.

Picioarele tale voluptoase
Turnul Eiffel într-un fel legat de ceruri.
Șosetele de la genunchi alunecă în jos – Lottie Kelly într-un fel ademenitor.
Kelly Lottie cea ademenitoare ieicireașa de pe tort – în multe feluri.
Nu mă iei în considerare, nici puțin nici prea mult – într-un fel nefericit.

17

Omul cu pătura

El sună
în al său
Volvo nou
strângând
banii datorați pe o săptămână.

El și Volvo-ul său.

Uneori
când ea nu poate plăti
el spune,
„Hai, hai cucoană,
dacă ar fi fost afacerile mele
te-aș lăsa să ai astea
pe degeaba.”

Sprinjinindu-se
de tocul ușii
ea nu îl
crede.

Ea și țigara ei.

18

Genele perfecte

Ea i-a cerut bărbatului de la centrul de developare
să repare această fotografie a mamei ei.
Nu poți să-i vezi ochii,
Vreau să pot vedea ochii mamei mele
este prea mult ce cer?

Aveți o altă fotografie a ei
cu ochii în poză, a spus el?

Din păcate nu am, este singura pe care o am.

Câteva zile mai târziu
s-a întors pentru poză.
Ea a fost încântată la început.
De îndată a observat
că nu erau ochii mamei ei.

Mama ei, așa cum știa toată lumea
avea o inimă mare,
dar avea glaucom și urcior,
acum are genele lungi.
Ochii Sophiei Loren.

19

Vinovat

Eram tânără
Mi-era teamă de tot
Revistele apăreau:

Orientul Îndepărtat
Mesagerul Irlandez al Inimii Sacre
și toate celelalte.
Aveam patru sau cinci ani
Revistele apăreau
toți cei din casă meargeau la spovedanie
mergând la slujbe
toată lumea era tristă.
Ei i-au spus lui Dumnezeu
suntem triști, Doamne.
Eram tânără
Și eu eram tristă
I-am spus lui Dumnezeu
Sunt tristă, Doamne.
Ceva se întâmpla
Revistele apăreau
pâinea și gemul erau din plin în casă
revistele erau din abundență
Mi-era teamă de tot
Am fost vinovată
găinile erau vinovate
câinii erau vinovați
pietrele erau vinovate
linia de pe mijlocul drumului era vinovată
fântâna era vinovată
am băut din ea
eram cu toții vinovați.

20

Părul său sfruntat

Mă uitam la expoziția lui Brian Bourke
în galeria Fairgreen.
Afară un om zace prăbușit pe asfalt.
Oamenii erau scoși din minți
continuau să vină înăuntru spunându-i persoanei
de la recepție despre omul prăbușit pe asfalt.

După o vreme au ajuns paznicii,
purtau mănuși albastre.
Cunoșteau trupul de pe asfalt.
L-au ghiontit cu mănușile albastre.
Ridică-te Gerry, ridică-te de acolo.

Nu știi că
se desfășoară o expoziție aici, Gerry
iar tu faci o expoziție pe cinste din tine
hai pleacă de aici.

Gerry nu știa că Festivalul de Arte era în desfășurare
el nu știa despre nudurile lui Brian Bourke.
Altfel și-ar fi spălat fața
și-ar fi netezit părul său sfruntat
s-ar fi adunat.

21

Fantoma

Mă gândesc la Peter Porter
De la hotelul Atlanta.
A spus că are coșmaruri
toată noaptea.

Unele umbre
au încercat să-i fure muza.
O fantomă de-a locului
care putea trece prin pereți.
Strigoi și scorpii au venit cu ea,
toate verișoare de gradul al doilea.

I-am spus despre acest loc rece
în holul unei mănăstiri
unde o cutremurare trece pe lângă tine.

Uitatul de două ori
nu oferă nimic
la fel nici
ascultatul mai atent.
Aproape că se aude un sunet;
reține zumzetul ciudat
aproape un bâzâit
asemeni unui sâsâit.

Continuă, spune el, având brațele încrucișate.

Peter Porter – figură politică și soldat.

22

Întunericul

Erau Crăciunurile timpurii
erau lumini de fațadă
era hai să organizăm slujbele catolice
era moarte prin devotament
era o discuție privind priceperea de a căuta pe google
era doctorul singura carte de felicitare
erau pietre de grindină
erau pietre biliare
erau sisteme de prindere
era campere în condiții de lux
erau pietre prețioase
erau reducerile din ianuarie
erau umpluturi complexe
erau visuri de cârpe de bucătărie
era înapoi la cozile de șomaj
erau schemele SAF[5]
erau refuzate taxele
erau cheltuieli SAF
erau telenovele
era operă cântată de papă
era Spiddal în mijloc
era ploaie ploaie ploaie
erau pietre la rinichi
era Neven Henaff
erau tribunale
erau încasări pierdute
era o limuzină, aici o limuzină acolo alta
erau dobânzi la depozite
erau Naziști Irlandezi
erau zile gri
erau băieți ciclişti
erau zile cu MRSA[6]

[5] Sistem asistență financiar

era Nomofobie
era duminica de mimică
erau mesaje cu ce mai faci
era aș, era tep
era ări
era febra porcină
era gripa aviară
era un bărbat adevărat
era un bărbat singur
era predarea cheilor casei în locul ipotecii
era bugetul lui Biffo
era chiar el Robo polițistul direct / nu era
era un plan de salvare sau panică totală
era profit pe hârtie
erau manivele, erau bănci având patroni străini
erau informații interne secrete
era un act de controversă
era neplăcut era desfacere de operație,
cu familia ta care a avut afluență
Te iubim, O, Oferă-O-Mână, te-am binecuvântat
datorită planului care a salvat depozitele noastre, n-au.
era Lesbos, besbos, nu pentru Lisbos
era Aer Lingus
era Michael Cunny O'Leary
erau dinți rupți
a fost un email singuratic
era mailul lui Fingleton
încălzitoare de stocare stricate
un sezon pentru durere
un sezon pentru hoție
a fost parazitul cryptosporidium
era Mamă, era Nama
era totul să Trăiască Obama
erau centre de excelență pentru cancer (ochiul meu)

---

[6] Stafilococ auriu – rezistență la meticilină

24

nu era niciodată SSM[7]
erau centre de haos
erau conduse în apa ta
conduse în ceaiul tău
supraaglomerare în spitale
nu era niciodată SSM
erau călcâie dureroase
erau dureri reci
erau recensiuni economice
era criza amenințătoare, împrumuturi
erau petreceri de burlaci
era stag-nare
era in-flație cu stagnare
era un nou cuvânt de cinci litere
începe cu un T și se termină cu un Ă
din punct de vedere financiar o târfă de neatins
tu târfă târfind, sau tu târfă târfind murdară și stricată
era homofobia
era nomofobia
era singurătatea de acasă, un bărbat singur un email gălăgios
erau șase bănci pline
noi te adorăm bani pișin noi cei care nu suntem beți
era colesterol ridicat
greutatea păcatelor voastre
greutatea containerelor voastre de gunoi
erau ruine, pufăituri, constructori,
era fără muncitori de acoperișuri
era un la revedere oameni de serviciu polonezi
noi suntem înapoi la dureri
Era amnezia mamelor
era supărat tox, băiat, șosetele mele
era 900 de euro o noapte la hotel în Veneția
erau șoferi la Cheltenham
era un fel de ia-mă de la terminalul unu către terminalul trei

[7] Sănătate și securitate în muncă

25

dar nu mă pune cu plebea
era du-mă la Kerry, dar pune-mă într-un avion
era de la Dublin către Cannes
Cannes către Kerry
Kerry către Cardiff
Cardiff către Cannes
Cannes către Northolt
Northolt către Dublin
era o conferință privind femeile din China aflate în sărăcie
obiectivul face ca hotelul meu să fie de cinci stele
era un fel de pot și o voi face
și o voi face din nou
era mai mult ceai verde, fără grăsimi
era la genunchii tăi economia
nu era niciodată SSM
cel mai rău urmează
a spus George domnul cu coasa, mai pătrunzător Lee
nu era niciodată Guvernul
era un Tuatha Nua, un Bua
O Masă Croită Nua.

26

TD[8] la postul de radio local despre cheltuieli

Mulțumesc că ai fost de acord să vii
în cadrul programului din această dimineață.
Credeam că vei fii distrus după jocul de golf de ieri.
Oricum trebuie să te întreb asta ori ascultătorii mă omoară,
de ce ai cheltuieliatât de mari?

Dar ele nu sunt chiar cheltuielile mele,
Acestea însumează și salariile secretarelor mele în ecuație
și sunt o mulțime dacă aduni toate secretarele, trebuie să-o spun.

Stai, stai, ești la radio nu pe terenul de golf,
ești un om îngrozitor în ansamblu
să revenim la cheltuielile tale, ha ha.

O, iată îmi sună telefonul acum,
vezi, acesta este unul dintre alegătorii mei care încearcă
să dea de mine
ei încearcă mereu să obțină acces ca să ajungă la mine
Primesc consiliere după ce toți acești alegători
mă sună tot timpul.

Nu de la un tovarăș consilier sper, ha ha.
Acum să ne întoarcem la cheltuielile tale.
Ei – alegătorii cred că le aparții
doar pentru că te votează în favoarea ta.
Eram spre hotelul G
având unul dintre aceste tratamente efectuate
ieri.

Ce fel de tratamente?

[8] „Teachta Dála" este un cuvânt irlandez, o persoanăcare este un membru al camerei Deputaților

27

Este acolo în cheltuielile mele.
Îmi tratam spatele, trosnitul și fisurile
Și îmi suna telefonul
țipa la mine în telefon
despre cum canalul din afara ușii ei este
întru totul înfundat iar mirosul aproape că i l-a omorât pe
pitbull-ul ei Staffordshire.

Dar ce zici de cheltuielile tale?
Mi-ar plăcea să vorbesc despre cheltuielile mele
dar am o programare la dentist.
Soția mea spune că îmi scrâșnesc dinții în somn
dentistul meu spune că toți dinții mei au marginile zințate.
Ai văzut filmul ăla *Lama Zințată*,
a fost briliant, absolut briliant?

Ești un om îngrozitor, ne putem întoarce
la chestiunea cheltuielilor tale, ha ha?

Nu sunt eu cel care cheltuiește toți acești bani
e echipamentul de birou pentru secretara mea
îi place să-și legene picioarele peste cap
și să prindă o minge de rugby între dinți,
știi cum se numește acea mașinărie?
Este tocătorul de hârtie?
Nu nu nu, se numește *disc rotativ*
dar ea știe cine are puterea cu adevărat aici,
și mai puțin din sarcasmul tău
sau să te întreb cine deține postul acesta de emisie, ha ha?

Nu am nimic de distrus
Nu am nimic de ascuns,
este secretara mea, salariul ei și toate cele
echipamentul pe care îl folosește într-o simplă zi
ea poate trece prin gămălia unui ac

firava de ea.

29

Houdini

Azi când eram în tren
unde nimeni nu măputea sâcâi.
Gândurile mele ar putea să înnebunească de furie
sau ar putea să alunece cu ușurință spre mănăstirea Corcomroe.
Puteam urca pe Pollatomish de aici
Sau să mă tăvălesc în săpunul meu preferat.

Astăzi nu aveam nevoie de un loc unde să parchez cu un simțământ de vină.
Nu am nevoie să dezinfectez iar și iar
gândurile mele pot rămâne murdare.
Puteam să scap de lucruri fără să le spun.

Astăzi am fost în tren
unde oncologia nu m-a putut atinge.
La urma urmei, a fost doar un cuvânt care a intrat adânc
ca o canulă, ori o infiltrație.

30

Destinele

Destinele au plecat un weekend în care este o sărbătoare locală
etalându-se în jurul pavilioanelor lungi.
Elicea se rotește de una singură
într-un meci amenințător cu un melanom
(mai mult ca un impuls mai exact).
Sourface Atropos își vopsește părul,
într-un verde de culoarea bilei cu o șuviță de infecție.

Nu m-ar deranja o altă privire
către acea umflătură de la gâtul soțului tău
Mie îmi plac umflăturile, spuse doctorul.
Elicea se rotește precum Michael Flatley,
rochia ei reprezintă oboseală și scanează
aspectul ei ca pe ace și ghimpi.
Ar putea veni el la clinica mea marți?
El poate merge chiar în fața cozii
Vreau doar să mai simt încă o dată umflătura aia
Mie îmi plac umflăturile.
Centimetrul de croitorie măsoară hainele ei
să i se potrivească baclavalei ei acoperită de lanțuri.
Se potrivește ciudat peste masca ei folosită pentru radiații.
S-ar putea să-i recunosc lui
dar nu este nimic pentru care să ne îngrijorăm.
Sourface Atropos niciodată nu se răzbună
niciodată nu arată dispreț la un fel de mâncare cu bariu,
niciodată nu se întoarce.

31

Dansatorul lasciv

În grădina Tai Chi
în Hong Kong
un om bătrân –
singurul fumător de acolo
răsfoiește paginile unei reviste porno.
Are un neg uriaș pe buză.

A sa postură, de nepăsare,
privirea provocatoare care spune oricui
care vrea să o citească:

Mai bine să fii în parc cu o revistă porno
Decât între patru pereți la etajul 80
cu țurțurii singurătății
țâșnind la călcâiele mele.

32

Aproape căzând

La secția de TBC
în ziua de Crăciun
ne-am așezat
să ne uităm la televizor.

Delia a spus iar și iar,
Charlie Charlie, hai hai hai.
Cum poate fi la televizor?
când el e mort?

Am continuat să ne uităm la televizor.
Delia și-a continuat declamația.

Unul dintre pacienți a spus,
shhh Delia.
Apoi am început toți.
Da, Delia,
Taci dracului.

Nu mi spune tu mie să tac
tu flux de mizerie
amestecat cu halbe de flegme ca se închege,
Am văzut corpuri care arată mai bine
pe jumătate mâncate de ciori.

Te uiți la un om mort dansând
care se clatină pe tălpile picioarelor,
aproape căzând,dar necăzând.
Și nu vezi nimic în neregulă cu asta!

Stai acolo
„Mary – Melancolica"
ai tăi bebeluși de jeleu

ale tale priviri goale
ale tale fălci de dulceață.

34

Promisiunea

Nu a contat
cine a pus mâna pe surorile „Puterea Bebelușelor”.
Oricare flăcău care trecea
era trimis sus pe deal labarul lui Hogan.
O promisiune de doi bani pentru ei înșiși.

Când una dintre surori a murit
celălalte două s-au băgat în pat lângă ea.
Bine îmbătate de băutura lor preferată,
au adormit.

Povestea a făcut ocolul
despre cum au mers la culcare cu un cadavru.
Surorilor nu le păsa absolut deloc,
ele nu se temeau de moarte,
ele se temeau de omul care avea o carte,
care suna în fiecare săptămână.

A atins creionul cu limba,
o propoziție sacadată.
Au privit atent la mica gravură,
povestea vieții lor.

35

Hasta Libido Baby

Mă duc la supermarket
lângă casa lui Seedo,
să văd dacă aș putea
să arunc un ochi
la corpul său super.

O să dau din coate
până în fața la coada unde stă el.
Îmi vede toată mâncarea de pisică –
știe că n-am pisică.

Aș spune, după ce ai plecat
Am mers după hrană pentru pisici.
E un deliciu, uneori cu zahăr
alteori cu sare.

Fac curcan rece
Fac bucăți de iepure.
Este minunat pentru libido – Seedo –
trebuie să râdă.

36

Sfârșitul unei plimbări gratis

De ani de zile
vărul meu niciodată nu m-a taxat
în autobuz.

Într-o zi i-a zis surorii mele,
„Sora ta ar trebui să aibă grijă
atunci când fură pentru tâlhari."

După aceea el s-a dus acasă
și a mâncat fălci de porc cu varză,
marmeladă cu lămâie și ceai.

Și-a strigat soția sa Annie
(care se afla la spălătorul de vase degresând
vasele pentru joi)

„Annie – iubire, adu-ne laptele,
ți-am spus,
Va trebui să încep să îmi taxez vărul
bilet întreg de aici până colo. "

„De ce ai face asta? ", a zis Annie – iubire,
revenind cu laptele.

„Pentru că acum a devenit adult, de aia. "

37

Ia ghici

Două greșeli
nu aduccu sine un drept,
a spus politicianul.
OK, am aruncat miliarde
pe drumuri.
Am intenționat să le aruncăm
la serviciul de sănătate.
Am încercat
și le-am aruncat,
dar, ia ghici!
am ratat.

38

Mahmurelile niciodată nu l-au doborât

Tatăl meu era convins că aveam opinii
cu mult înainte să le am.
Nu-mi plăcea prea mult de el
dar mi-a plăcut de el cel mai mult
atunci când m-a adus până în oraș ca să lucrez.
Era dimineața devreme, era începutul lunii mai.
Era beat criță noaptea de dinainte.
Erau patru ratoni în spălătorul de vase
și el era al patrulea dintre ei.

A îmbrățișat tristețea și s-a dus spre ea ca un miel domesticit,
dar mahmurelile nu l-au doborât niciodată.
În această zi era închis în el însuși
era chiar amabil

Această liniște pe care o stăpânea
a plătit pentru ea cu ani de durere
așteptând ca tatăl risipitor să se întoarcă.
Risipitorul a venit și a plecat
liniștea a rămas, stoică și mândră
precum limbajul, precum pământul.

Nici un cuvânt n-a fost rostit
Tot drumul bară la bară
în jos pe drumul Monivea
în jos a urmat Traseul Greyhound
în jos a urmat Biserica Sf. Patrick
în jos a urmat Spălătoria Magdalenei
în jos a urmat pubul lui Fox.

Liniștea avea o aură de duminică
litania sfinților.
Un sens cumpătat

discuția scurtă era o sabie cu două tăișuri
discuția lungă era o pierdere.

Iertarea păcatelor
o iluzie că știi,
pentru tine plângem noi copii săraci alungați ai Evei.

Când am ieșit lângă Skeff,
a spus cu părere de rău, dar fără răutate,
„Ai grijă de tine Marliyn, ai grijă fată. ”

40

Poezia nu plătește

Oamenii continuă să-mi spună:
Poeziile tale, știi tu,
Ai ceva ascuns în ele,
Vorbesc serios.

Când omul cu chiria sună, mă așez
în genunchi, și prin
filtrul conștiinței îi spun,

„Aici vorbește cineva,
pe scurt, știai
că am ceva ascuns în poemele mele?
Oamenii tot continuă să-mi spună. ”

„Tot ce vreau sunt paisprezeece lire
și zece cenți, ține-ți poezia.”

„Dar nu îți dai seama
Că am ceva ascuns. ”
Dacă nu faci rost
de paisprezece lire și zece cenți în curând
vei avea ceva lângă marginea drumului,
ce este animat doar de puțină zăpadă.

„Dar. ”

„Dar nimic,
nu mă poți plăti în poezii sau rugăciuni
sau cu glumele soțului tău,
sau cu fotografii ale copiilor dvs.
în pulovere de culoare lămâii
realizate manual de stră-mătușa ta moartă
care avea amnezie și laringită. ”

41

„Sunt din Corporație,
ce știm noi sau ce ne pasă nouă de poezie,
cu atât mai puțin de stră-mătuși moarte și amnezice? ”

„Dar oamenii continuă să-mi spună. ”

„Te minte lumea. ”

„Dacă nu ai paisprezece lire
și zece cenți, nu ai nimic
doar lumina săracă a lunii. ”

42

Mona

Mona nu moare aici
în continuare, ea trăiește
într-o casă din spatele
minții ei.

Un loc mic,
confortabil și cald,
complet detașat,
un singur etaj,
fără acoperiș triunghiular,
un zid înalt
dar fără ușă.

Departe de
asociațiile de locatari,
de omul cu chiria,
de omul sărac,
de facturile mici,
de facturilemari,
ziarele gratuite,
și infractorii pe role în vârstă de șase ani.

Când ea a fost aici
îi era frică
de saluturi,
de aprecieri candide,
de politicieni
care îți strâng tendoanele
și cărora nu le păsa.

În supermarketuri
a fost păcălită de
câteva monede aici,

43

vacanțe gratis colo,
cumpără trei și obține
anxietate pe gratis.

Era o salvatoare a taloanelor promoționale,
le-a salvat
dar acestea nu au salvat-o niciodată.

Mona nu moare acolo,
în continuare, ea trăiește
într-o magazie din spatele
casei ei.

Un loc mic,
confortabil și cald,
un zid înalt
și fără ușă.

44

Trântit pe spate

Ne-am întâlnit afară
un pui în plus
la duba din piață.
El era foarte american,
Eu eram foarte măritată.

Am vorbit despre asta
marmeladă făcută de casă
Am cumpărat două tone
de acasă.

El a spus că ouăle erau mari,
Am spus că și-a mâncat
Morcovii.

„Întotdeauna cumperi
găini în plus? ”

„Numai când vin târziu. ”

Vrăjitoarea din mine
a vrut să bată
ouăle lui.

Diavolul din el
a vrut să-mi scoată
găina.
Ne-am despărțit
cu o înțelegere
scrisă din priviri.

45

Totul este din cauză că suntem clasa muncitoare
(pentru Mihail A.)

Prin ele
n-ai putea să vezi
nici cap nici coadă
sau în formă de triunghi;
acel spălator de saci de tăciuni
și ierbivor
de la clinica Shantalla
care le-a fost prescrisă lor.

Ardeți parcela de pământ
spuse el
și fii bărbat;
aruncă astea pe tine
și privește în
sufletele oamenilor;
și Ambrose a noastră
a intrat
în formă de triunghi
iar viața lui
era țăndări
după aceea.

Tot ce avea cu adevărat nevoie
era să-și odihnească ochiul leneș
câteva luni
și ochiul vătămat
s-ar redresa de unul singur.
E ca și cum ai avea piciorul
legat la spatele
timp de șase ani
și apoi deodată îl ai eliberat
și să ți săspună,

du-te acum și dansează breakdance
pe o frânghie întinsă.

Totul se întâmplă pentru că suntem clasa muncitoare;
dacă am fi trăit pe Dealul Taylor
cu spălatorii sacilor de tăciuni
si mâncători de iarbă,
poți să te gândești pentru un minut
că ei ar pune
ochelarii mari și groși de spioni pe copilul tău?

Nu un înalt
nu un al naibii de înalt;
ei ți-ar da ochelarii lor de star de film
cu sclipici pe ei,
doar la fel de sigur
ca toate roabele metalice și violete
care au periuțe răsfățațe potrivite
ar fi;

ai naibii spălatoriai sacilor de tăciuni
și cu ierbivorii
ai dracului toți;
și doar pentru că suntem clasa muncitoare.

47

Vechiul soldat

El stătea
în vârful
Străzii cu Magazine
Blestemându-l pe Valera
și a mormăit
ceva despre
Tricourile Albastre
și când a văzut
Doamna Flanagan, a spus el,
„Ai fi putut
să primești mai rău ca mine,
dar ai vrut
un pescar, n-ai vrut tu? ”
„Nu am fost întotdeauna
așa”, a spus el,
și venele lui s-au rupt
și a murit singur
dar nu în singurătate,
pentru mulți este revoluție
el a luptat în cămara lui
cu ziarul său
și cu cuvintele sale frumoase alese.

48

Am fost la școală cu tine

Copii mei o numesc
Dolly Partners
și nu le atrag atenția.

Uneori
când sunt bine hrănită
și mulțumită pe toate planurile
și ei zic asta,
râdem împreună.

Într-o seară când mă întorceam acasă
de la Mick Taylor, pe jumătate amețită
m-a sunat ea.

N-avea nicio plăcintă în ochi
și nici muște
vorbea cu degetul ei
cu degetul arătător,
dar nu a dansat niciodată cu după-amiaza
cu însorita după-amiază.

„Este de datoria ta ca mamă
să îți controlezii copiii”
spuse degetul, degetul arătător.
„Când ești afară”
(„ceea ce se întâmplă de multe ori”, a murmurat ea sub cătușele ei)
– Nu pot să aud nimic
doar urletul Madoniei și cel mai tânăr jurământul tău. ”

„Și mai mult”, spuse o altă voce,
cu un accent italian (dar noi n-am putut auzi)

„Tu scorpie nefericită,

49

tu niciodată nu vorbești cu degetul tău
cu degetul inelar,
și rușine să-ți fie
dansezi adesea cu după-amiaza
însorita după-amiază.
Cum îndrăznești, cum ai tupeul să îndrăznești."

După asta degetul s-a întors înapoi la datorie,
era degetul arătător
și era datoria de noapte
și era datoria ei.

Și partea spectaculoasî a tuturor lucrurilor este, a zis,

Am fost la școală cu tine.

50

O dată la două duminici

„Nu pot vorbi acum
Mă grăbesc
să plătesc tombola”,

„Cercul Cashel”
Datorez două săptămâni.

Dacă câștig
acele sute
niciun băiat cu facturi
n-ar obține un ban dat de mână mea tremurândă
asta e sigur.

Mi-aș cumpăra
două perechi de pantofi,
magazin de pantofi,
I-aș purta

o dată la două duminici.

51

Punct terminus

Nu era niciun fel de acustică
în mersul sau în discuțiile lor,
nici măcar o scârțâială de poartă
în rima lor imperfectă
care nu avea niciun ritm
și care nu se potrivea cu nimic.

Nu se completau,
nu se potriveau,
totuși ei au insistat unul cu celalalt
dincolo de suprafață
pentru ceva neclar sau comun
care ar putea să îi unească.

Niciodată nu s-a întâmplat,
niciodată nu se va întâmpla.

52

Răzbunarea Philomenei

Ca adolescentă
era ca oricare alta,
băieții,gașca
fumând în spate.

Mai târziu au apărut zvonuri
a spart lucruri,
mobilier și geamuri,
inima mamei sale.

„Supărată pe lume”,
aprobau din cap bătrânele
una în preajma celeilalte.

Dar era mai mult
deatât
și pentru mai puțin
a fost pedepsită.

În weekendul acela
nu a ratat niciunpahar
toate scaunele erau aruncate de perete,
răzbunarea Philomenei.

Curând după aceea
ea a fost mutată
și i s-au aplicat șocuri.

Una în preajma celeilalte
Aprobau din cap bătrânele
„Tratament, tratament,
i-au dat tratament. ”

53

Zilele acestea
ea încă face la fel cu mobila,
are mersul altcuiva,
vedevedenii în sticlă.

E și bună la unele lucruri
pentru a ducemesaje;
lucruri mici, pâine și lapte
uneori hârtie,

și pentru a închidepoarta
după ce tatăl ei pleacă cu mașina,
așteaptă semnalul lui
el strigă mereu de două ori,
„Vezi poarta Philo,
vezi poarta, fată. ”

54

Misoginul

Este șeful înăuntru?
Ne-ar putea oferi el
un parc de remorcare,
motorul după aceea
se va strica iar,
târfa de ea.

55

Lumina lunii

Întrebare:
Poți să îmi spui
drumul spre maternitate?

Răspuns:
Mergeți pe o plajă
în vestul Irlandei
la patru dimineața
în mijloculverii
cu un bărbat care are 1,88 înălțime
și vei ajunge acolo
mai devreme sau mai târziu.

Întrebare:
Este înălțimea lui problema?
Răspuns:
Nu, problema apare
când te oprești
să te uiți la lună.

Întrebare:
Să înțeleg că luna este
problema?

Răspuns:
Nu, nu luna în sine
dar strălucirea pe care o dă luna
care te face să spui
în rusa pescărușului,
„Auzi lunganule de 1,90
în șoseta grâu a ta
te-al delanja telibil de lău
dacă mă întindpe spate

pentru următoalele tlei sfelturi de olă
luma mă omoală."

Întrebare:
Și acesta este răspunsul?

Răspuns:
Nu, asta e întrebarea.
Când el stă pe tine
pentru următoarele trei sferturi de oră
protejându-te de lumina lunii
îți vine răspunsul.

Întrebare:
Ca un fulger?

Răspuns:
Nu, ca valul care tună.

57

Îndoieli

E mai bine
să nu îi spui
celei mai bune prietene
că ai
un iubit.

Pentru că
în paisprezece zile
probabil căo să îți spui
ție însăși,

că nu ar fi trebuit
să îi fi spus.
Atunci o să pleci
spre casa ei
chiar dacă
pantofii tăi
te rănesc,
îi vei spune,

prietena mea bună,
ții minte
ce ți-am spus
cu paisprezece zile în urmă
la cinci și jumătate,
ei bine, nu este adevărat
am inventat
doar deamuzament,
așa că uită
că am adus vorbă de asta vreodată.

Dar când
ajungi la ea acasă

o să vezi
că nu este acasă,
de fapt,
ea e plecată.

Așa că te duci
la locul ei de muncă,
lucrează
la fabrica de cârnați.
Oamenii
dintr-un grup restrâns
de la poarta principală spun,

„Ea nu este aici
iar tu
cum să o găsești înăuntru
când ea e afară,
trebuie
să o cauți pe afară."

Ei îți spun asta
într-un fel sacadat,
că ea a plecat
la doctor

spun ei
de patru ori
fără vreun motiv.
Te întrebi
dacă ea
le-a spus,
te întrebi
dacă ele
se uita la tine râzând
și când treci

își spun
lor înseși,
în ale lor
rochii de la surorile mai mari,

„Uite că vine
târfa aia,
ar trebui să fie
la fabrica de cârnați,
ar trebui să fie
un cârnat.”

Până când
ajungitu la doctor,
ea a plecat deja,
tu transpiri
pe drum
prin hainele tale
până în călcâie
în pantofii tăi ca turnați pe picior.

Te întrebi
dacă păstrarea secretului tău
a îmbolnăvit-o
și de aceea
merge la doctor.
Iei autobuzul
Până la casa ei
ești acolo
înainte de a se deschide
poarta din față,

ești dezamagită
când mama ei îți spune
la ferăstruica lor

că s-a întors la muncă

ca să recupereze
timpul
pecare l-a pierdut
cât i-a durat să meargă
pânăla doctor
pentru o rețetă
pentru tatăl ei,
care are guturai.

Tu decizi
chiar în acel moment
să pui un anunț
la ziarul local,

comunicându-i
să uite tot ce ai spus
în acea sâmbătă
cu paisprezece zile în urmă
la cinci și jumătate.

Ea este
mai mult decât mulțumită;
în față
îți spune,
următoareadată,
când vă întâlniți,

și mai adaugă,
fără să clipească,
că n-are cum să te deranjeze
dacă iese la întâlnire
cu bărbatul

61

cu care niciodată
n-ai avut vreo aventură
cum el a tot
rugat-o să iasă
timp de șapte luni.

Și tu
te uiți prin tot orașul
pe unde ți-ai atârnat
rufele murdare

de la casa ei
până la fabrica de cârnați
până la doctor
până la mama ei

Și te uiți în sus
Și pe lungile
și îngustele străzi
din orașul
în care te-ai născut
și te întrebi.

62

Invadatorul spațial

Invadatorul Spațial (pentru Louise Hermana)
Hei, Cucoană,
tu ești poeta,
scrie o poezie despre mine,

despre perioada
în caretrăiam
într-o toaletă
timp deșase luni,
ce, rahat, fetiță.

Nimic despre care să te plângi
acasă
dar era uscat
și cerșetorii
nu fac mofturi.

Tu ești poeta,
cea cu
cuvintele pretențioase,
Eu sunt acela
cu toaleta –
ei mă numesc
invadatorul spațial.

O toaletă, o toaletă
regatul meu
este o toaletă –
dă-ne un poem
sau las-o așa, cucoană.

Eu trăiesc
pe banimărunți

acum,
dar nu pentru mult timp,

Crăciunul
este după colțul de lună,
și în curând
voi trăi
bine rău

Am un unchi
un muncitor înport,
cu normăîntreagă și tot,
spune că se fac bani încă
cu contrabanda de cărbune,

iar barca de cărbune
are o fisură,
înțelegi ce zic,
fetiță cucoană.

Scrie o poezie
despre mine
despre perioada
în care trăiam
într-o toaletă
timp de șase luni.

Dupa toate acestea
tu ești poeta,
fetiță cucoană,
cea cu
cuvintele pretențioase.

64

New York

Coreeanul
care are un magazin de flori
în Brooklyn spune că,

„În fiecare zi
oamenii intră aici
și fură de la mine. ”

Ei spun,
atunci când se apropie tiptil
de coșul meu cu flori,
Ei, hai, hai omule
soția mea tocmai ce anăscut patru copii,
ce îți pot spune
Mă uit la ea
iar ea rămâne gravidă.

„Încearcă să iei astea de la mine omule
și pentru nefericirea ta
o să îți trag un glonț
încap.”

Cu toate că
toți coreenii iubesc o melodie,
Niciodată nu spun,
Să ai o zi bună
Întotdeauna spun,
„Ia florile.”

65

Puterea rugăciunii

Îmi plăcea felul
în care mama mea
cobora de pe bicicletă
pe-o parte
în timp ce bicicleta
încă se mișca,
grațiosă ca o pasăre.

I-am purtat cu toții de grijă
după Slujbă.
Aveam un joc –
Cinevede primul basmaua ei,
Aproape întotdeauna câștigam,

Ziua în care cel mai mic
a băut ulei de parafină
noi n-am știut ce să facem.

Totul s-a întâmpatîn jurul mansardei,
am privit, am așteptat,
capul acoperit cueșarfă de peste deal.
Știind că era ceva în neregulă
și-a aruncat bicicleta la pământ
și a fugit.

Trecea garduri
cu copilul bolnav,
Doamna Burke i-a dat o lingură de gem,
copilul a fost salvat.
Plimbându-ne prin casă
ne temeam de ce estemai rău,
mama noastră știa
care era problema.

„Nu sunt suficiente rugăciuni
rostite în această casă."

În timp ce copilul cu parafina
sărea în pătuțul ei
ne-am rugat și ne-am rugat.

Am spus Crezul,
o explozie a Beatitudinilor
postul negru a fost adus în discuție,
a fos trostit Confiteorul[9]
așa cum nu amaifost spus înainte,
Marie Goretti a fost chemată
așa a fost și Martha,
am atins punctul culminant cu Magnificatul[10].
După aceea au fost toate doar lucruri personale.

Îmi plăcea felul
în care mama mea
cobora de pe bicicletă
pe-o parte
în timp ce bicicleta
încă se mișca,
grațiosă ca o pasăre.

Pentru vecinii buni care au gem
pentru intențiile Papei
pentru voia sfântă a lui Dumnezeu
pentru acel ceva al sfinților
iertarea păcatelor
pentru schimbarea Rusiei
pentru doctorul Noel Browne

[9] rugăciune catolică

[10] cântarea Sfintei Fecioare Maria

67

pentru băieții din Congo
pentru toți cei din Biafra
pentru intestinul nebun al unchiului Andy
pentru unghiile crescute în carne
și pe deasupra
pentru îndurarea unei morți fericite.

68

Cumpărături substanțiale

I-am văzut luându-i
mobilierul afară,

lucrurile noi
cu care se lăudau copiii ei,
cu șase luni în urmă.

Setul de mobilă Chesterfield
masuța de pin șiscaunele
lampa cu pretenții
masa de telefon,
deși n-aveau telefon.

Când au intratîn casă
Noi am privit cu invidie,
le-azis copiilor cu voce tare
„Ești la fel de bun ca oricine altcineva
de pe strada asta."

Când au ieșit din casă
nimeni nu a spus nimic,
doar un prostălău tânăr
care nu știa prea multe, a strigat,
„Unde vreți să puneți telefonul acum,
când vine? "

69

Taximetristul știe

Îi văd plecând de acolo
și abia dacă purtau ceva pe ele
o chestie mică
jur pe Dumnezeu
că îi puteai vedea obrajii
o altă domnișoară
îi puteai vedea amigdalele,

și apoi se duc acasă
plâng după laptele care s-a vărsat

de-ar fi fost fiică-mea
I-aș fi dat eu un motiv să plângă.

70

Pater

Eu
Îl evitam
De ani buni.

Acum e mort
Mor
după umbra sa.

71

Mamă și fiu
(după Aleksander Sokurov)

Mi-ar plăceaca plimbarea să fie pe locul întâi,
să fie somnul pe locul doi;
să fie somnul mereupe locul doi,
de fapt, somnul să fie pe utimul loc.

E foarte frig acum mamă,
când te trezești, va fi mai cald.
Putem merge apoi la poștă,
Îți voi citi anii înapoi.
Voi pune întrebări de genul „cine a fost el”,
te vei preface că nu mă auzi.
Nici că mă va deranja vreodată mamă.

Vreau să merg, dar n-am haine,
doar acea pelerină care miroase a moarte.
Cum pot merge într-o pelerină
care miroase a moarte?

Ascultați-o, fără haine într-adevăr,
Ce să te mai întreb acum?
Putem să fim doar noi ai noștrii,
doar tu și cu mine mamă.
Nu avem nevoie de pelerine sau de oameni,
putem sta departe de oameni.

Voi înfășura o pătură pe tine
și o să te duc cea mai mare parte din drum.
Tu, ușoară ca aerul,
Abia dacă voi știi că te duc.

Voi știi blândul meu fiu
Întotdeauna voi ști că tu mă duci,

oasele mele se vor rupe cu milă.

73

Îmbătrânind
(pentru Marion Mynihan)

În Mijas
urcăm puțin,
obosim,
urcăm mai mult,
obosim și mai mult,
ne întoarcem.

Două cafele,
și o cupă
cu sânge de taur
pentru mine.

În autobuz
toată lumea vorbește
despre biserica veche
din vârful dealului.

N-am văzut nimic
doar câinii nărăvași,
câțiva portocali,
un derbi de măgari.

74

Fii cineva

Pentru numele lui Dumnezeu,
învățați să dactilografiați
și să aveți ceva
pe care să vă bazați.

Fii cineva,
Realizează-te,
ia exemplului Gertrudo Ganley.
Întotdeauna tragedraperiile
când luminile sunt aprinse.

Să n-ai de-a face
cu banda Shantalla,
găsești un barbat cumsecade
cu o mașină Humber Sceptre[11].

Pentru numele lui Dumnezeu
spală-ți gâtul
înainte de a intra în casa Domnului.

Învață să vorbești corect,
Întotdeauna pronunțați terminațiile cuvintelor.
Nu fuma niciodată pe stradă,
să nu te găsească mort
în pantaloni strâmți de trening,

pune unt cu rație,
economisește,
și pentru numele lui Dumnezeu
întotdeauna,
ai grijă la limbajul tău.

[11] automobil produs în Marea Britanie între 1963-1976 de Humber

75

Stilul lui DiMaggio

În Fuengirola
pub-urile
au un ritm trepidant
până la ora șase a.m.

Apoi, o liniște stranie până la șapte
atunci când stăpânii cu câinii
tropăie pe trotuar.

Alergători mișto și în licra,
chipie
Stilul lui Joe DiMaggio.
Câinii au
dinți perfecți.

Proprietarii
au cuvântul „inițiativă”
scrispe peste tot.
Rujul lor de găinușă de baltă,
părul lor de poliester.

76

Caverna

M-am văzut pe mine însămi
înainte să fac zona zoster.
Chakrele[12] mele fiindaliniate
Tot drumul până la Pluto.
O aură indigo
în blugii mei de salsa.
Un flirt cu câțiva dinți lipsă.

[12] Chakra – este un cuvânt din limba sanscrită care se traduce prin roată sau cerc. Chakra este un concept filosofic care se referă la vârtejuri în formă de cerc care, conform medicinei indiene tradiționale, ar exista în corpul uman, prin care omul comunică cu mediul înconjurător.

77

Crusoe

Stăteam
în mașina mea, pe plaja Ballyloughane.
Înțepătoare înțepătură.
Am văzut niste vase de croazieră în depărtare.
Sunete vesele,
M-aș putea preface că dansez.
Salsa și boogie woogie[13].
Am stat pe acoperiș
și am strigat,
„Ia-mi zona zoster nenorocitule,
Și planteaz-o în Honolulu."

[13] Dans de origine nord-americană, asemănător cu blues-ul; melodie după care se dansează acest dans.

78

Fapta

Semnele de pe spatele meu
sunt ca labele tigrului,
învelite și legate
în ultima zi.
Cântecul corbului a fost clar.
Ea urmează să ardă
a făcut ceva rău
unui preot
care nu pretinde
penitență nici rugăciune.

Rita Ann Higgins

Interviu de Bianca Andreea Ioniță

Bianca Andreea Ioniță: Can you describe in a few words what kind of life experiences made you realise that you have to put your thoughts on paper, especially in such a complex manner, through poems? What do you thinkabout writing a novel?

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să descrieți în câteva cuvinte ce fel de experiențe de viață v-au făcut să vă dați seama că trebuie să vă puneți gândurile pe hârtie, mai ales într-o manieră atât de complexă, prin intermediul poeziilor? Dar ce părere aveți despre scrierea unui roman?

Rita Ann Higgins: I come from a working class area. When I was younger there was little expectation of a third level education for family members and myself. You had your imagination and from it you plucked your poems, but you didn't know they were poems. I am not interested in writing a novel.

Rita Ann Higgins: Eu vin dintr-o regiune de clasă muncitoare. Când eram mai tânără, erau puține așteptări la o educație de mâna a treia pentru membrii familiei mele sau pentru mine. Atunci când scrii, te ajuți de imaginație și din ea îți aduni poemele, dar nu știi atunci că ele sunt chiar poeme în sine. Nu mă interesează să scriu un roman.

Bianca Andreea Ioniță: Usually every person can approximate the value and importance of its work from a qualitative point of view. Even though, sometimes one can be self-aware about the existent flaws and might consider them as minor or catastrophic. Based on this affirmation, the opinions gave by critics can be perceived in different ways. Can you please tell me about your first published volume and how do you managed the critics' opinions? Can you please give me some examples?

Bianca Andreea Ioniță: De obicei, fiecare persoană poate aproxima valoarea și importanța muncii sale din punct de vedere calitativ. Chiar dacă, uneori, cineva poate fi conștient de defectele existente și lepoate considera minore sau catastrofale. Pe baza acestei afirmații, opiniile date de critici pot fi percepute în moduri diferite. Vă rog să-mi povestiți despre primul volum publicat și cum reușiți să cooperați cu opiniile criticilor? Îmi puteți oferi câteva exemple?

Rita Ann Higgins: My first collection

Rita Ann Higgins: Prima mea

was published in 1986, "Goddess on the Mervue Bus". All the reviews were very positive and encouraging.

antologie a fost publicată în 1986, „Zeița din autobuzul Mervue". Toate recenziile au fost pozitive și încurajatoare.

Bianca Andreea Ioniță: As far as I could find on the internet, you wrote mainly poetry and plays. Have you ever thought about writing a novel? What this novel would be about and what feelings and ideas would you try to express through it?

Bianca Andreea Ioniță: În măsura în care am găsit pe internet, am văzut că ați scris în principal poezii și piese de teatru. V-ați gândit vreodată să scrieți un roman? Ce ar fi acest roman și ce sentimente și idei ați încerca să exprimați prin el?

Rita Ann Higgins: No I have never pondered writing a novel. Recently I have written a short Irish film in the Irish language.

Rita Ann Higgins: Nu m-am gândit niciodată să scriu un roman. Recent am scris un scurt film irlandez în limba irlandeză.

Bianca Andreea Ioniță: We all know that the time is the only resource that cannot be created or took back after it passed. It simply vanishes, the only things which makes us realise this are: the memories and the fact that, hopefully, we tend to be wiser. I would like to make a comparison between your first published poem and your last one. I want to know which those are, what did you try to express through each one, if there is any connection between them and how do you feel about your writing style? Which was the evolution?

Bianca Andreea Ioniță: Știm cu toții că timpul este singura resursă care nu poate fi creată sau reluată după ce a trecut. Pur și simplu dispare, singurul lucruri care ne fac să realizăm acest lucru sunt: amintirile și faptul că devenim mai înțelepți. Aș dori să fac o comparație între prima dvs. poezie publicată și ultima. Vreau să știu care sunt acestea, ce ați încercat să exprimați prin fiecare, dacă există vreo legătură între ele și cum vă simțiți în legătură cu stilul dumneavoastră de scriere? Care a fost evoluția?

Rita Ann Higgins: The first was sudden

Rita Ann Higgins: Primul a fost brusc si

and not a lot of drafts written "Dog is Dog is Dog". The most recent is called "Homage" and was written out several times and very closely worked on. For this it was called "Homage".

nu prea a avut multe schițe scrise „Câinele este Câine este Câine". Cea mai recentă se numește „Omagiu" și a fost scrisă de mai multe ori și s-a lucrat foarte atent pe ea și de asta a fost numită „Omagiu".

Bianca Andreea Ioniță: During our lifetime we try to improve ourselves, we want to get the best out of us. Sometimes we may feel like those around us cannot understand what we are trying to say or which the feelings that we want to express are. Even though, most of the times, the greatest critic of one is himself or herself. That being said, I would like to know if there are any poems which initially seemed to be very good, but after some further revisions are made, you conclude that they do not really express what you felt. Is there any poem which never had the opportunity to find its place in a poetry volume because you felt like it was not good enough? Can you give me some context and briefly describe the poem and the reasons which led to its death?

Bianca Andreea Ioniță: În timpul vieții noastre încercăm să ne perfecționăm, vrem să obținem ce este mai bunîn noi. Uneori ne mai simțim ca și cum cei din jurul nostru nu pot sa înțeleagă ce vrem să spunem sau care sunt sentimentele pe care vrem să le exprimăm. Chiar dacă, de cele mai multe ori, cel mai mare critic al nostrusuntem chiar noi înșine. Acestea fiind spuse, aș vrea să știu dacă există poezii care inițial păreau foarte bune, dar, după câteva revizuiri, ați ajuns la concluzia că nu exprimă cu adevărat ceea ce ați simțit la acel moment. Există vreun poem care nu a avut ocazia să-și găsească locul într-un volum de poezie, deoarece ați simțit că nu este suficient de bun? Îmi puteți da un context și descrie pe scurt poezia și motivele care au condus la dispariția sa?

Rita Ann Higgins: I don't believe that every poem I write should be published. It is very liberating to tear up a poem and put it in the bin. I have done this.

Rita Ann Higgins: Nu cred că toate poemele pe care le scriu ar trebui sa fie publicate. Este foarte eliberator să distrugi un poem și să îl arunci în coșul de gunoi. Am făcut asta.

Bianca Andreea Ioniță: Could you explain a bit the metaphor "Ireland Is Changing Mother"?

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să explicați metafora „Irlanda este o mamă a schimbărilor”?

Rita Ann Higgins: The figure of the mother has always been massive in Irish society. I am addressing Ireland about all the changes and I am addressing the mother and Mother Ireland. It also has a play on Ireland is changing the mother as there is no comma after mother.

Rita Ann Higgins: Figura mamei a fost mereu de o importanță majorăîn societatea irlandeză. Mă refer la toate schimbările care au avut loc în Irlanda, și mă refer la figura mameiși la „Irlanda Mamă”. De asemenea, este un joc de cuvinte cum că mama este schimbată de Irlanda, pentru că nu este nicio virgulă după cuvântul mamă.

Bianca Andreea Ioniță: Could you explain a bit the abbreviation "TD" in the following: "TD on Local Radio re Expenses".

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să explicați metafora „TD la Radio local sunt cheltuieli”?

Rita Ann Higgins: Local "TD" is a local political, it's from the Irish word "Teachta Dála". That person is a member of the lower house of Government. In UK it's MP in Ireland its TD.

Rita Ann Higgins: „TD-ul” local ține de politicăirlandeză, provine de la „Teachta Dála” care este un cuvânt irlandez. Această persoană este un membru al camerei Deputaților. În UK se spune MP, în Irlanda este TD.

Bianca Andreea Ioniță: Could you please explain "Sunny Side Plucked"?

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să explicați metafora „Trântit pe spate”?

Rita Ann Higgins: "Sunny Side Plucked" is a pale on words—the usual way to say it is: "Sunny Side Up". Read the poem and it refers to the story of the poem. It has a sexual undercurrent.

Rita Ann Higgins: „Trântit pe spate” este o diminuare a cuvintelor, în mod normal se spune „Prăjit Doar pe o Parte”. Citește poemul pentru că se referă la povestea poemului, are o conotație sexuală.

Bianca Andreea Ioniță: Could you please explain the word "Tongulish"?

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să explicați cuvântul „vorbă mieroasă"?

Rita Ann Higgins: "Tongulish" is a made up word. My word. I bring "tongue" and "ghoulish" together to make Tongulish. All the answers are in the poem.

Rita Ann Higgins: Este un cuvântul inventat. De mine. Am pus împreună cuvântul „tongue" (limbă) și „ghoulish" (morbid) ca să obțin „Tongulish" (vorbă mieroasă).

Bianca Andreea Ioniță: Could you please explain the metaphor "Throw in the vowels"?

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să explicați metafora „Să Arunci Vocalele"?

Rita Ann Higgins: "Throw in the Vowels" is a play on "Throw in the towel".

Rita Ann Higgins: „Să Arunci Vocalele" provine de la un joc de cuvinte de la „Să arunci prosopul" la box.

Bianca Andreea Ioniță: Could you explain a bit the following lines: „Fuse me bix foot skew/ in your stocking wheat/ bould you kind werribly/ if I jay on the bat of my flack".

Bianca Andreea Ioniță: Puteți să explicați puțin următoarele rânduri: „Auzi lunganule de 1,90/ în șoseta grâu a ta/ te-al delanja telibil de lău/ dacă mă întind pe spate".

Rita Ann Higgins: I am making up a language called seagull Russian the sexual excitement is so powerful . This is how it might sound: "Excuse me six foot two/ in your stocking feet/ would you mind terribly/ I lay on the flat of my back."

Rita Ann Higgins: Inventez un limbaj numit rusa pescărușului, unde sexualitatea este foarte puternică, așa ar trebui să se traducă astfel: „Auzi lunganule de 1,90/ în șoseta grâu a ta/ te-ar deranja teribil de rău/ dacă mă întind pe spate".

Bianca Andreea Ioniță: How do you get prepared for writing? And do you prefer any music or do you have any habits as for e.g. preparing a coffee?

Bianca Andreea Ioniță: Cum vă pregătiți pentru scris? Preferați muzică sau aveți unele obiceiuri cum ar fi să vă pregătiți o cafea?

Rita Ann Higgins: I don't prepare as such. I go to my box room (study) and reply to emails etc. I don't listen to music when I'm writing. I might read for hours. This is my place of work. My writing space. If a poem comes that is great but it rarely happens that the poem comes when I am there. The poem might come into my mind when I am on a train or in town or swimming. Then I might take a few notes, or write down a line.

Rita Ann Higgins: Nu mă pregătesc prea mult. Mă duc în camera mea de studiu și răspund la emailuri. Nu ascult muzică când scriu. De cele mai multe ori citesc ore întregi. Așa lucrez eu. Asta e spațiul meu de scris. Dar rareori îmi vine un poem în minte când sunt acolo. Poemul ar putea veni în minte când sunt în tren sau în oraș sau când merg la înot. Atunci îmi iau câteva notițe, sau scriu pe foaie un rând.

Bianca Andreea Ioniță: Is anyone there revising your poems, reading them or giving you feedback?

Bianca Andreea Ioniță: Vă corectează cineva poemele, vi le citește sau vă oferă feedback?

Rita Ann Higgins: No no one is revising my poems. But I sometimes share a poem with my friend who is a poet.

Rita Ann Higgins: Nimeni nu îmi revizuiește poemele, dar uneori împărtășesc poemele cu amicul meu care este și el poet.

Bianca Andreea Ioniță: Could you enumerate some mythological or legendary stories or characters specific to Ireland? In Romania, we have the "Sânziene night", "Dracula stories", "Luceafărul" (called the Morning Star), "Zmeu" (fantastic creature which is humanoid), Făt-Frumos (Handsome Son, the ideal person).

Bianca Andreea Ioniță: Puteți săenumerați câteva povești mitologice sau legendare specifice Irlandei? În Romania, avem „Noaptea de Sânziene", „Poveștile cu Dracula", „Luceafărul", „Zmeul" (o creatură fantastică cu trăsaturi umane), Făt-Frumos (Fiul cel chipeș, pesoana ideală).

Rita Ann Higgins: "Cú Culainn", he appears in stories from the "Ulster cycle". "The Children of Lir"."Oisin"

Rita Ann Higgins: „Cú Culainn", el apare în povești din ciclul „Ulster". „Copiii Lirului". „Oisin" care nu

who never grows old.

Bianca Andreea Ioniță: Do you prefer writing in English or in Irish? Do you feel writing differently when writing in one language than the other? Because someone's style is different when he/she changes the language. In which language do you prefer to write and feel more comfortable?

Rita Ann Higgins: I like writing in both languages but I am fluent in English and never one hundred percent sure in Irish. But I love Irish too.

Bianca Andreea Ioniță: What kind of literature do you prefer to read and what kind of movies?

Rita Ann Higgins: I like poetry, novels and memoir.

Bianca Andreea Ioniță: What do you want people to understand and remember from your poems? Or rather what do you want to transmit through you work? I read somewhere that you are afraid somehow of being misinterpreted.

Rita Ann Higgins: I don't think of people while I am writing. I think about the poem I'm working on and how I might make it better. It's a very

îmbătrânește niciodată.

Bianca Andreea Ioniță: Preferați să scrieți în engleză sau în irlandeză? Simțiți că scrieți diferit când scriețiîntr-o limbă sau în alta? Pentru că se spune că stilul cuiva este diferit în fiecare limbă pe care o vorbește. În ce limbă preferați să scrieți și în ce limbă vă simțiți cel mai confortabil să scrieți?

Rita Ann Higgins: Îmi place să scriu în ambele limbi, dar am fluență în engleză și nu sunt sută la sută sigură în irlandeză. Dar iubesc și limba irlandeză.

Bianca Andreea Ioniță: Ce fel de literatură preferați să citiți și ce fel de filme vă plac?

Rita Ann Higgins: Îmi plac poemele, romanele și memoriile.

Bianca Andreea Ioniță: Ce vreți ca oamenii să înțeleagă și să își amintească din aceste poeme? Sau mai bine spus, ce ați vrea să transmiteți prin munca dvs.? Am citit undeva cum că există o frică să fiți interpretată greșit?

Rita Ann Higgins: Nu mă gândesc la oameni atunci când scriu, măgândesc la poemul pe care îl scriu și cum aș putea să îl fac mai bun. Este o muncă

solitary business.

foarte solitară.